

Eszteró István

Szökőév, 2024

*Szökken szöcskelábú órad,
békaugrásnyi végzetet
fél lábon figyelnek gólyák,
a kezdetet s a végeket,*

*csetlő-botló óvodáskort,
kilóg fehér zoknis bokád
kelepelőjén, ahányszor
blokkolja hű emlékblokád,*

*drukkot, mely aprócska vállat
karolt néma félszeg flörtön
hazafelé, szó csak áltat,
szív remegtet rímet rögtön,*

*előd égfalba falazott
csillagködös tekintetét,
úri habarcson át ahogy
kék íriszbe gyúl a setét,*

*harangszóba, szülőházba,
anyanyelvbe belekóstol,
iskolát nyel nyakat rázva,
toronyórát mutatóstól,*

*habruhában bicikliző
bakfis lobbantotta lángot,
francia fogságban minőt
Kuncz Aladár* előbb látott,*

*traktort trafál, cséplőt csépel,
holdudvaron csengős csikót,
Fiastyúkot, mely csőrével
gravíroz csibékre csipkét,*

* Kuncz Aladár: Fekete kolostor, 1931.

*felnőttkorod, öregkorom
bűne, bűve, fogyó árnya
túlsó partig követ nyomon
múlt sóvárgását táplálva,*

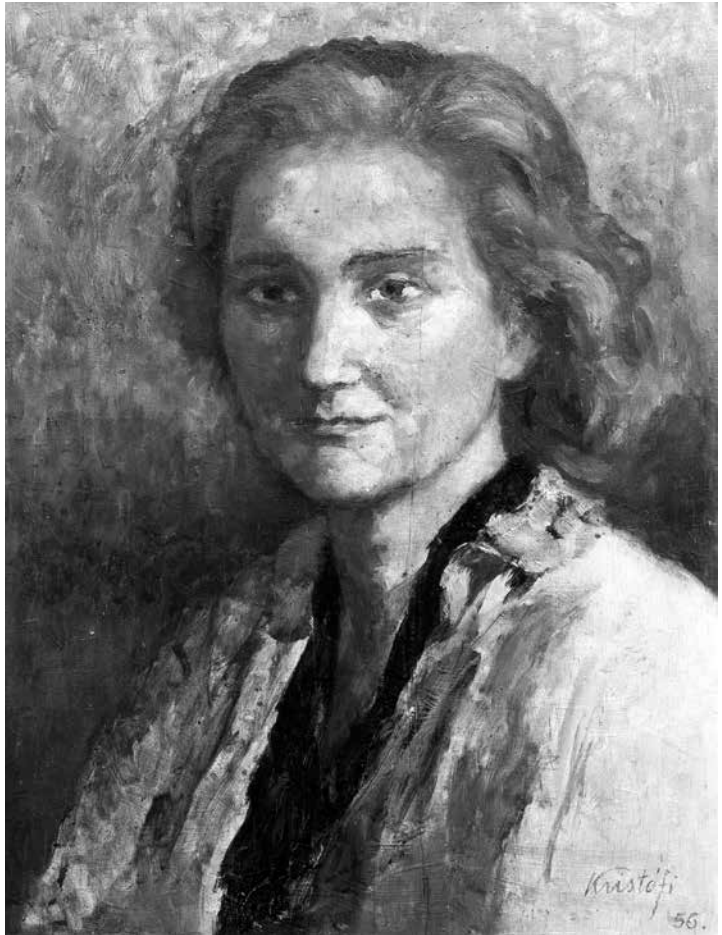
*verslábakon szökne versed,
ha lenne még mögött, elől,
szökne szökőévvvel versenyt
metaforás vákuum elől.*

*Kandi Kandia**

*Kuláklistáról Kandiába át-
írt édesanyánk kereste
három váltásban keserű
kenyerünk rég itt (apánk
kissé messzebb), most
irdatlan üreg kandikál, ásít
óriásit ízlelőbimbót bontó
illatozás helyén, kóstolni
szabad csomagolónak, de
kivinni nem, szarvasbarna
fényzamatú extra csoki
csodákról ritkán mesélt,
talán lelkifurdalással nyelte
a hiányt, nagyobb, mint
e (sárvízbe málló gigászi
édességdobozzal analóg)
gödör most a temesvári
Józsefváros szívében,
beton-, cserép-, műanyag
hulladékos hepehupáihoz
három váltásban járul
jelenés bár másodpercre
stoppolni futószalagon*

* Az 1890-ben alapított temesvári Kandia
csokoládégyárat a rendszerváltozást követően
felszámolták.

*futó nappali éjjelét, éjjeli
nappalát, hátha ott lebeg
a levegőben, tyúkhúr,
lisztes paréz, kutyatej
csurgó fehérjén, pitypang
bolyongó bolyhaival az
édesanya ízű világegyetem,
tócsa remegő tükrén ha
elsimul homlokránc, mi-
előtt kifakult felhőkendőt
szemére vonhat hajnal-
hasadáskor, s kopottas
táskában úri aromával
hazafelé indul a jól ismert
ismeretlenbe.*

A művész felesége
(1956), olaj,
farostlemez,
39 × 49 cm